

Ostanci staro-rimskog prostog kupališta u luci Banji kod grada Korčule.

Na sjevernoj obali otoka, ciglu jednu pomorsku milju na zapad grada Korčule, a baš ispod prvijeh kuća sela Žrnova, je liepa naravska, i ako ne odveć prostrana luka *Banja*. Ulaz joj je po srijedi k sjeveru okrenut, a ona se poput latinskog T raširuje k istoku i zapadu, te pruža svakijem vjetrom sjegurno utočište pomanjim brodovima, a na istočnoj strani do potrebe, i velikijem jedrenjačama i parobrodima. Istočna strana dijeli se na dva rukava: jedan k sjevero-istoku dublji i kraći, a drugi k jugo-istoku dulji i plitčiji, sa toliko strmijem obalama, da bi se posve lako mogao da pretvori u dock za gragjenje i popravljjanje brodova. Na južnoj strani luke, uprav prama ulazu, ima na jednom zavijutku obale, poširji rt, koji zaklanja s istočne strane malu dragu, pri kojoj pristaju lagjice, koje dolaze za trgovačke i prometne potrebe sela Žrnova. Na istočnoj strani drage su dvije, tri li kućice sad zapuštene i upotreb-ljene samo kao skladišta za gradivo.

Na sredini spomenutoga rta oko 2 m. nad morskijem površjem vide se oko 2 m. nad zemljom starinske staro-zidine zragje u obliku četvorine, koja je pravilno horizontovana prama glavnijem stranama svijeta. Duga je 850 m. a toliko i široka. Preko srijede, od istoka do zapada, dijeli ju na dvije prostorije zid debeo oko 90 cm. Platna su debela neka 90 cm. neka 75 cm. Sjeverno je platno uzdržano u cijeloj visini, a tako i predijelni zid. Manje su sačuvani zapadno platno i svi zidovi južne prostorije, koji su malo ne do razizemlje srušeni. U nutarnjosti obiju prostorija ima očitijeh tragova, a na sjevernom platnu sačuvanih ostanaka bačvastijeh ćemera, kojima su bile pokrivenne obe prostorije. Ne može se odlučno kazati, da li i kolika su bila vrata na zapadnom platnu, koje je okrenuto k moru u malašnoj drazi, jer su sredine njegove u jednoj i drugoj prostoriji posve do zemlje razvaljene, ali je sva prilika, da su tamo bila vrata, premda su mogla biti i na južnoj strani. U predijelnom zidu, na visini svodova vide se na jednakijem daljinama razrušeni tragovi triju okruglijeh otvora za općenje megju obijem prostorijama, sa premjerom od 90 cm. Zidovi su većijem dijelom razkopani i porušeni. Sjeverna prostorija, u kojoj ima dosta sačuvane visine zidova, ima po tlima još dosta nagomilane klačarde i kamenja, koje bi se

ne velikijem troškom dalo raskopati i pretražiti. Između tih ruševina našao sam osiem drugih crijepova od opeka i žljebova, dva ulomka cijevi od ruso-žute i rumenkaste dobro pečene guste zemlje. Debele su po 15 cm., imaju lijepo završene i udebljan rub pri jednom kraju, a pripadali su cijevima sa šupljim promjerom od 10,5 cm. Svi zidovi, pa i sami početci debelijih svodova na njima, gragjeni su ne kao što se obično zid gradi na ruke manje ili više pravilno tesana kamenja, nego su skroz tako postali, kao da se je od malijeh komada nepravilnog kršja mjestnog običnog gustog vapnjenjaka, u komadima koji su malo veći i većijem dijelom manji od ljudske šake, od klačadine, cementa i pržine napravila smjesa, te zalila u kalupe, onako kao što su stari Rimljani ispunjivali samo stanovite praznine u nutrnjosti zidova gragjenijeh načinom, koji se zvaše *opus incertum* (ili grčki *λογάδες λίθοι*).

Taj način gragjenja, koji se veoma dolikuje nepromočnijem prostorijama široke zemljane cijevi, okrugla ona tri otvora u predijelnom zidu, krasan položaj ove zragje pri obali morskoj i ljepota cijele okolice prikladne za gimnastičke igre i za kupanje a zasagjene vinogradima i maslinjacima, te zarubljene zelenijem luzima, pa i samo ime¹ ove luke vode k nagagjanju, da su te ruševine ostanci staro-rimskog ili zar i staro-grčkog morskog kupališta za potrebe naseljenika. Nakon tolike objelodanjene gragje za dokaz, da je otok Korčula u predhistoričko, ilirsko, grčko, a najpače u rimsko doba naseljen bio nije se više potreba baviti tijem dokazivanjem. Malo dalje k zapadu od Banje u Kneži blizu sela Račišća ne daleko od mora nahodi se pačetvorna prostorija, kojoj je otkriveno tlo, potaracano prostijem mozajikom, i nagjeno je u njezinoj blizini mnoštvo hribina, opekā, megju kojima i debelijeh u obliku kotača, te komad tanke pločice od zelenog mramora (*verde antico*), pa i drugih

¹ Naš hrvacki i srpski narod zove kupališta u opće *banjami*. Tako nahodim i u Parčićevom riječniku *banja* prevedeno sa tal. riječju *bagno*. Mnoga se mjestna imena nahode u našijem krajevima, kojima je korijen *banj* od *banja*, kao *Banjaluka*, manastijer *Banja* u Boki kod Risna, *Banjani*, *Banjevci* itd., jer se u tom mjestu sad nahode kakve kupelji, ili zato što se zna po predaji, da su u starije doba opstojale. Tomu ima evo dokaza i po narodnom mišljenju u srednjem vijeku. U Daničićevom riječniku iz knjiž. starina srp. (I. str. 25.) nahodi se izvod iz neke isprave kralja srpskoga Milutina, gdje govoreć o riječi Banskog dodaje: БАНСКА МЕСТЪ ИМЕНОВАМОУ РАДН ТЕКОВЦИНХЪ ТОПЛИХЪ ВОДЪ.

ostanaka, koji nagoviještaju na rimsko doba. Sva je dakle okolica ne daleko od grada Korčule bila naseljena Rimljanima, koji su tuda zar imali svoje *villae rusticae*. Kako stari spisatelji spominju, bio je na otoku i grad, ali svakako nemože bit bio nego mali provincijalni gradić, jer bi nam inače bilo o njemu sačuvano obilnijih vijesti u ondašnjoj povijesti. Zaludu bi dakle tražili na otoku ostanke veličanstvenijeh terma, kao što su zar Titove, Caracalla-ove ili Dioklecijanove u Rimu ili poput kupališta u Solinu; premda moramo sebi ipak predstaviti, da su i Rimljani na selu imali jednake potrebe i običaje kao i oni u gradovima, te da su jim i zadovoljavali, samo skromnijim načinom kao što to svegjer biva. U Banji su dakle ostanci prostijeh βλανεῖα, koji su još po svoj prilici bar s nutrnje strane mogli biti inkrustirani plemenitijim gradivom, koje se je vjekovima razjgmilo.

U Korčuli, dne 7. lipnja 1892.

Frano Radić.

Gotička vrata sa figuralnom ploherezbo

u franovačkoj crkvi Bl. Gospe od Milosrgja na otoku (Badia) kod Korčule.

Na otočiću Otoku kod grada Korčule imaju Franovci države Sv. Jerolima udoban samostan i prilično prostranu crkvu šćemerenu i posvećenu Bl. Gospi od Milosrgja¹. S južne strane crkve, megju crkvom i samostanom, je pačetvorno dvorište opkoljeno hodnikom. Ovaj je pokriven unakrsnijem svodovljem, koje s nutrnje strane počiva na vitke stupčiče sa lijepijem listnatijem natstupinama, koje su vezane gotičkijem lukovima. Kuti megju lukovima ispunjeni su velikijem marljivo uklesanijem i naravski zamišljenijem trokrpnijem akantusovijem listovima sa mnogobrojnijem žilicama. Nad svodovljem je malo nagnut popločan zatavnjak, na visini tavana, koji u kamenit žlieb iskopan u kviru, koji milovidno okrunjuje dvorište sa arkadama, izlijeva vodu za bunar na sred dvorišta. Ovakav bunar u našijem samostanskijem dvorištima živo nam napominje *impluvium*

¹ Vidi rkp. „Istoria ecclesiastico-profana di Corzola del Dr. Antonio Paulini cittadino Corzolano Cap. XXII.“, te članak V. V. Vukasovića „Крст на Отоку Бадија код града Корчуле у Старинару год. III. бр. 4.